Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ (5): Ο Θρίαμβος της Εκκλησίας (Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος)

Date : 28 Φεβρουαρίου, 2007

Το δώρο της πίστεως είναι ανεκτίμητο. Αλίμονο σ' όποιον το στερήθηκε. Η ανεστιότητα και η ορφάνια θα επηρεάζουν αδιάκοπα τις εκδηλώσεις του, θα τραυματίζουν βαθιά τον ψυχικό του κόσμο, θα τον απογυμνώνουν σταδιακά από καθετί το ανώτερο και θα τον κατεβάζουν στο επίπεδο του εξελιγμένου κτήνους, εκεί ακριβώς που τοποθετούν τον άνθρωπο με τη μυωπία τους οι υλιστές, για να πετύχουν έτσι την αυτοδικαίωσή τους.
Η ζωή του πιστού είναι πλημμυρισμένη με φως. Μια πανίσχυρη δύναμη τον γεμίζει αισιοδοξία, ειρήνη, ελπίδα, χαρά, βοηθώντας τον να νικάει τις δυσκολίες της ζωής, ν' αντιμετωπίζει ηρωικά κι αυτόν ακόμα το θάνατο.
Βασική αιτία της απιστίας είναι η ζωή της τρυφής και της αμαρτίας. Για την τρυφή είναι γραμμένο στην Παλαιά Διαθήκη: «Έφαγε ο ισραηλιτικός λαός και χόρτασε, και κλώτσησε το Θεό ο αγαπημένος. Πάχυνε, χόντρυνε, έγινε θρεφτάρι, και εγκατέλειψε το Θεό, τον πλάστη του, και απομακρύνθηκε από το Θεό, τον σωτήρα του» (Δευτ. 32:15). Όσο για την αμαρτία, όλοι οι λαοί σ' όλες τις εποχές κατανόησαν, ότι υψώνει τείχος αδιαπέραστο ανάμεσα στον άνθρωπο και το Θεό.
Είναι εντελώς ασυμβίβαστη η σκοτεινή ζωή της αμαρτίας με το φως μιας ζωντανής πίστεως στον παντεπόπτη Θεό, που «*ετάζει καρδίας και νεφρούς*». Γι’ αυτό ακριβώς είναι τόσο δύσκολο το πνευματικό ξαναζωντάνεμα μιας πωρωμένης ψυχής. Και γι' αυτό δεν αρκούν οι «αποδεικτικοί» λόγοι της απολογητικής, αλλά χρειάζονται οπωσδήποτε η θερμή προσευχή και η αγία ζωή των χριστιανών, ώστε με τη χάρη του Θεού να επηρεάσουν όχι τόσο το νου όσο την καρδιά των απίστων. Τα λόγια δεν αρκούν στο έργο της ιεραποστολής. Ο ίδιος ο Κύριος είπε: «Για χάρη τους εγώ αγιάζω τον εαυτό μου, ώστε και αυτοί να είναι αγιασμένοι, με τη βοήθεια της αλήθειας» (Ιω. 17:19).

Ο λόγος του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου «*Πρός τε Ιουδαίους και Έλληνας απόδειξις ότι εστί Θεός ο Χριστός*» είναι συναρπαστικός. Ο θεοφώτιστος νους του μεγάλου ιεράρχη, με τη γνωστή διαλεκτική του ικανότητα, πλέκει μιαν αλυσίδα πειστικών επιχειρημάτων, τα οποία στηρίζει στη θαυμαστή εξάπλωση της πίστεως, παρά τους σκληρούς διωγμούς που δέχθηκε από τα πρώτα της βήματα. Έτσι, κεντρικός άξονας του λόγου είναι ο θρίαμβος της Εκκλησίας και κατακλείδα του η αισιοδοξία για το μέλλον της, που επαληθεύει σε κάθε εποχή την προφητεία του Κυρίου: «Καί δεν θα την κατανικήσουν οι δυνάμεις του άδη» (Ματθ. 16:18).

(Πρόλογος υπό των πατέρων της Ι. Μ. Παρακλήτου Ωρωπού Αττικής)

Διαβάστε ολόκληρο το κείμενο πατώντας εδώ